

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiája (2007–2013), melynek alapelve: „jobb megelőzni, mint gyógyítani”

COM(2007) 539 final

(2008/C 151/05)

2007. szeptember 19-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiája (2007–2013), melynek alapelve: „jobb megelőzni, mint gyógyítani”

Az EGSZB elnöksége 2007. szeptember 25-én megbízta a „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. január 16–17-én tartott 441. plenáris ülésén (a január 16-i ülésnapon) főelőadót jelölt ki Leif E. Nielsen személyében, továbbá 108 szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1 A veszélyes állatbetegségek növekvő kockázatot jelentenek az emberek és állatok számára. Az EU-nak fokoznia kell a betegségek megelőzésére, megfigyelésre és az ellenük való védekezésre irányuló törekvéseit. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) támogatja az Európai Bizottság által javasolt stratégiát és értékeli az Európai Bizottság alapos előkészítő munkáját. A fejlődő országok vonatkozásában ugyanakkor még több erőfeszítésre van szükség. Elsődleges feladatnak kell tekinteni többek között a megfelelő mutatók kidolgozását, mivel ezek jelentősége alapvető.

1.2 Abból kell kiindulni, hogy az EU előírásai példaként szolgálnak majd más kereskedelmi partnerek számára, és az EK-nak hosszú távon az Állat-egészségügyi Világszervezetben (OIE) való tagságra kell törekednie. Az Európai Bizottság feladata egyrészt, hogy hozzájáruljon ahhoz, hogy az érintett harmadik országok egyértelműen megértsék az új uniós jogszabályokat, másrészt hogy a javasolt exportstratégia keretében felhasználja a tagállamok szakértelmét és erőforrásait a válságok megoldására.

1.3 Az állat-egészségügyi határellenőrzésnek a tényleges kockázat általános értékeléséből kellene kiindulnia, és az illegális kereskedelem visszatartása érdekében szűrőpróbákat is magában kellene foglalnia – főként a határ menti területeken.

1.4 A működőképes belső piac érdekeinek figyelembevétele ellenére biztosítani kell a körzetkijelölés és a zárlatrendelés lehetőségét harmonizált kritériumok, valamint az OIE-kódexszel összhangban lévő vizsgálati és/vagy karanténkövetelmények útján.

1.5 A betegségek elleni védekezés és az állatvédelem terén fontos tényező az irányítás, amelyet a képzéssel és tanácsadással szembeni követelményekkel kell támogatni.

1.6 Annak érdekében, hogy csökkenjen a fertőzések terjedésének kockázata, meg kell fontolni az élőállat-szállítás korlátozását.

1.7 Az állat-egészségügyi alapokat és az EU pénzügyi felelősségét meg kell tartani; a versenytorzulások elkerülése érdekében a nemzeti társfinanszírozásra szilárd, harmonizált keretet kell alkalmazni. A finanszírozási rendszer kidolgozásába, illetve a rendszer állat-egészségügyi tanácsadó bizottság általi alkalmazásába be kell vonni az érintett szereplőket.

1.8 Az állatbetegségek elleni védekezéshez – többek között a nyilvánosság elfogadó hozzáállásának érdekében – oltásokat kell alkalmazni, ha ezzel meg lehet előzni vagy korlátozni lehet az egészséges állatok levágását. Az oltásról szóló határozatot azonban – ahogy az Európai Bizottság is megállapítja – egy sor részletesen meghatározott kritérium és az adott helyzet figyelembevételével kell meghozni.

1.9 A kutatási eredményeknek a termelés, a tanácsadás és az ellenőrzés során történő alkalmazása szempontjából döntő jelentőségű a tudás átadása. Az Európai Bizottság által felvetett „kutatási cselekvési tervnek” a megelőzésre is hasonló hangsúlyt kell fektetnie.

2. Az európai bizottsági közlemény összefoglalása

2.1 A közösségi szakpolitikát több mint 300 irányelv határozza meg, amelyek túlnyomórészt az 1988 és 1995 közötti időszakban, konkrét állatbetegségek kiterése nyomán születtek. Igaz, hogy egyre ritkábban jelennek meg súlyos állatbetegségek, időközben azonban új kihívásoknak kell megfelelni: az olyan betegségek, mint a száj- és körömfájás, a kéknyelv-betegség és a madárinfluenza komolyan veendő fenyegetést jelentenek. Ráadásul jelentősen megnövekedett az élőállat-szállítás mértéke, ami fokozza a járványok elterjedésének kockázatát.

2.2 A tudomány, a technológia és az intézményi keret egy új, ésszerűbb és ambiciózusabb uniós állat-egészségügyi stratégiát tett lehetővé, amelynek végrehajtására a 2007–2013 közötti időszakot javasolják, és amelynek mottója a következő lesz: „jobb megelőzni, mint gyógyítani”. A stratégia célja a közegészség és az élelmiszer-biztonság magas színvonalának biztosítása, a betegségek előfordulásának minimalizálása, az áruk

szabad mozgásának biztosítása, valamint – az állatállományok vonatkozásában – a megelőzés. A stratégia a következőket foglalja magában: az uniós intézkedésekre vonatkozó prioritások meghatározása, közös állat-egészségügyi jogi keretrendszer, megelőzés, megfigyelés, válságkezelési felkészültség, valamint a tudomány, innováció és kutatás bevonása. A konkrét intézkedéseket partnerségi alapon, egy állat-egészségügyi tanácsadó bizottság keretében dolgozzák ki. A termelők, a fogyasztók és a kormányok képviselőiből összeállítandó bizottság feladata, hogy tanácsot adjon többek között az alkalmas és kielégítő állatvédelmi normákkal és az intézkedések optimális kidolgozásával kapcsolatban.

2.3 A prioritások magukban foglalják a biológiai és kémiai kockázatok kategorizálását, valamint az ezekhez tartozó kockázattértékelési és -kezelési stratégiát. A stratégia meghatároz egy „elfogadható kockázati szintet”, valamint egy világos felelősségmegosztást az egyes intézkedések terén. Ezen túlmenően a kategorizáláson fog alapulni a források iránti szükséglet meghatározása, valamint a felelősség- és költségmegosztási rendszer.

2.4 Az állat-egészségügyi jogi keretrendszer szigorú szabványokat és közös alapelveket tartalmazó szabályozási keret kell, hogy legyen. Az EU joganyaga már most is nagymértékben az OIE, illetve a kódex ajánlásain és szabványain alapul, tiszteletben tartva a Közösségnek az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-megállapodás (SPS-megállapodás) keretében vállalt kötelezettségeit. Az Európai Bizottság véleménye szerint azonban az EU-nak még jobban igazodnia kellene ezekhez a szabványokhoz. Az EU ugyanakkor adott esetben bevezethet olyan tudományosan megfelelően megalapozott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket, amelyek magasabb szintű egészségvédelmet vagy növény-egészség-védelmet eredményeznek. Az Európai Bizottság mindent meg fog tenni azért, hogy az OIE, illetve a kódex keretében alkalmazzák az uniós normákat. Az import tekintetében a stratégia előírja, hogy az EU-nak javítania kell a kereskedelmi partnerekkel szembeni követelményeire vonatkozó kommunikációt. Az EU-nak ugyanakkor ki kell használnia erős tárgyalási pozícióit az exporttal kapcsolatos ügyekben is.

2.5 Az állatokkal kapcsolatos veszélyek megelőzéséhez, a megfigyeléshez és válságkezelési felkészültséghez a következők tartoznak: védőintézkedések a mezőgazdasági üzemekben, elektronikus azonosítás, valamint az élő állatokra vonatkozó nyomon követési rendszer különböző elemeinek kombinálása. Javítani kell a határokon biztosított biológiai védelmet, és fontos, hogy a Közösség egyes fejlődő országoknak szakmai segítséget nyújtson az egzotikus állatbetegségek elleni védekezésben. A válsághelyzeteket haladéktalanul és hatékonyan ellenőrzés alá kell vonni, ami megköveteli többek között a megfigyelés prioritásainak megállapítását, a megfelelő mutatók meghatározását, az adatgyűjtést, az érintett szereplők közötti hálózatokat, a kockázatelemzéseket és a nyilvánosság tájékoztatását – ideértve az érintett körök képzetét is.

2.6 A tudományt, az innovációt és a kutatást az uniós ügynökségek és nemzeti szervezetek közötti hálózatokon keresztül kell ösztönözni. Az Európai Bizottság cselekvési terv kidolgozását tervezi, amely meghatározza a jelenlegi megfigyelési, diagnosztikai, oltási és kezelési szabályozók hiányosságait, és megfelelő szintű finanszírozást biztosít a köz-magán társulások (PPP) keretében. Ezenkívül – nemzetközi együttműködés keretében – harmadik országokban folyó kutatások támogatásáról is rendelkezik, különösen a fontos egzotikus betegségek, illetve azon zoonózisok esetében, melyeknek súlyos hatásuk van az adott országokra.

3. Általános megjegyzések

3.1 A súlyos állatbetegségek növekvő kockázatot jelentenek az emberek és állatok számára. Ennek oka az állandó népességnövekedés, az állattenyésztés mértékének folyamatos növekedése, az egyre szélesebb körű kereskedelem, az általánosan egyre nagyobb mértékű nemzetközi összefonódás, valamint az éghajlatváltozás, amely hozzájárul a betegségek földrajzi terjedésének eltolódásához. Következésképpen egyes zoonózisok és betegségek terjednek vagy újra felbukkannak, és továbbra is fennáll egy járvány kockázata, például a madárinfluzzával kapcsolatban. Az EU-nak ezért mind a Közösségen belül, mind nemzetközi szinten – nem utolsósorban a fejlődő országokban is – nagyobb jelentőséget kell tulajdonítania a megelőzésnek és a betegségek elleni védekezésnek.

3.2 A szervezett civil társadalom képviselőjeként az EGSZB elengedhetetlenül fontosnak tartja, hogy a súlyos gazdasági és társadalmi következmények megelőzése érdekében ezen a területen a legmegfelelőbb stratégia kerüljön alkalmazásra. Az EGSZB kész ebben tevékenyen és lehetőségei szerint részt venni. Az EGSZB értékeli az Európai Bizottság alapos előkészítő munkáját, és a javasolt stratégiát – amelyhez az érintettek széles köre elfogadón viszonyul – a legmesszebbmenőkig támogatja. Az állategészségügyben a jó és tartós eredmények szempontjából döntő szerepe van a partnerségnek, hiszen ezen a területen elkerülhetetlen, hogy a felelősséget több szereplő vállalja. Az EGSZB szerint egyéb olyan területeken is mérlegelni lehet a modell alkalmazását, ahol a civil társadalom egyes részeinek bevonása célszerűnek tűnik.

3.3 A stratégia alapelemei – köztük a célok, jövőképek és kockázattértékelések mint központi eszközök, az általános és a kockázatokkal összefüggő kommunikáció hangsúlyoknak megfelelő ösztönzése, valamint a határellenőrzésekre történő fokozott koncentráció – döntő jelentőségűek az állatbetegségek kitörésének és elterjedésének megfékezésében. A specifikus célcsoportokkal történő kommunikáció rendkívül fontos, különösen válsághelyzetekben, mivel a téves helyzetfelmérés visszahat a termelőkre, a felügyeleti szervekre és a szakpolitikai rendszerre, hiszen termékek bojkottjához és megalapozatlan vagy túlságosan messzemenő intézkedések meghozatalához vezet. Így például el kell kerülni, hogy a piac indokolatlanul elbizonytalanodjon a beoltott állatok húsát illetően.

3.4 A vonatkozó uniós rendelkezések betartása megköveteli ugyanakkor, hogy az uniós intézmények és a tagállamok betartsák saját határozataikat és a határidőket a konkrét előírások előkészítése, elfogadása és végrehajtása terén – ami eddig közel sem volt jellemző.

4. Részletes megjegyzések

A közösségi beavatkozás prioritásai

4.1 A közösségi beavatkozás prioritásainak meghatározása döntő jelentőségű a kockázatalapú stratégia szempontjából, amely stratégia előterében az emberi egészségnek az adott betegségekkel eredő fenyegetettsége és a gazdasági következmények állnak. A partnerség tekintetében az „elfogadható kockázati szint” meghatározása jelent majd jelentős kihívást, mivel ennek kapcsán szigorú követelményeket támasztanak a szaktudással és a tudománnyal szemben. Az elővigyázatosság elvének alapul vétele az új, nem átfogóan dokumentált veszélyek esetében az azonnali beavatkozás szempontjából fontos és szükséges, ugyanilyen fontos azonban egy kilépési stratégiára vonatkozó eljárás meghatározása is, ha a veszély elmúlt vagy az új tudományos felismerések arra utalnak, hogy hamarosan elmúlik.

4.2 A mérési, értékelési és a prioritásokat meghatározó mutatóknak egyértelműnek, érthetőnek, alkalmazhatónak és mérhetőnek kell lenniük, és tekintettel arra, hogy e folyamatban alapvető jelentőséggel bírnak, mielőbb rendelkezésre kell állniuk. Az létrehozott partnerségek bevonásával ezért az első prioritások között kell őket kidolgozni. Az egyszerű és megbízható eredménymutatók megkönnyítik továbbá a stratégia céljai tekintetében elért haladás mérését.

Egységes szabályozási keret

4.3 Az EGSZB fenntartások nélkül támogatja a javasolt egységes, áttekinthetőbb és átláthatóbb szabályozási keretet, amely közös alapelveket és követelményeket határoz meg. Az EU növekvő jelentősége folytán célszerű továbbá az érvényben lévő nemzetközi szabványokkal való összehangra törekedni, valamint minél nagyobb mértékben részt venni az OIE jövőbeli előírásainak kidolgozásában, az elővigyázatosság elvének alkalmazásával összefüggésben is. Az Európai Bizottság utalt rá, hogy az EK-nak hosszú távon törekednie kell az OIE-tagságra, mivel ez hozzájárulna az OIE szabványaival, iránymutatásaival és egyéb rendelkezéseivel való koherencia javításához. Abból kell kiindulni, hogy az EU előírásai példaként szolgálnak majd más kereskedelmi partnerek számára, ami hozzájárul egy magasabb szintű egészségvédelem kialakulásához; ezenkívül így elkerülhetők az indokolatlan versenykorlátozások. E tekintetben az EU-nak támogatnia kell egyben egyes fejlődő országokat, és az adott harmadik országokban világosan be kell mutatnia az új uniós jogszabályokat.

4.4 Az EU és a belső piac bővítésével megnőtt az állatbetegségek nagyobb területen történő elterjedésének kockázata. Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) már évekkel ezelőtt figyelmeztetett azokra a fokozott veszélyekre, amelyek a távolsági állatszállításokhoz, a harmadik országokat átszelő új szállítási útvonalakhoz, az instabil országokkal fenntartott szorosabb kapcsolatokhoz és az EU egyes területein a háziállat-állományok növekvő koncentrációjához kötődnek. A közlemény szerint az Európai Bizottság ésszerűsíteni szeretné az állatok szállítását, hogy az állatok szabad mozgása arányban legyen a betegségek behurcolásának vagy terjesztésének kockázatával és az állatvédelemmel a szállítás során. A fertőzések terjedésének kockázatára és az állatvédelmi szempontokra való tekintettel az EGSZB helyénvalónak tartja az élőállat-szállítások korlátozását.

4.5 A finanszírozás az uniós jogszabályok egyik alapvető szempontja és fontos, hogy ne szűnjön meg az állat-egészségügyi politika finanszírozására vonatkozó közös felelősség. Ez azt jelenti, hogy az állat-egészségügyi alapokat és az EU pénzügyi felelősségét meg kell tartani. Ösztönözni kell a gyanús esetek azonnali bejelentését vagy a betegségek kitorésének azonnali megállapítását; nem szabad, hogy a közvetlen és közvetett költségek megtérítésével kapcsolatos bizonytalanság késedelemhez vezessen. A felvázolt hatékony és felelősségen alapuló költségmodell számos kérdést vet fel; csak akkor értékelhető, ha már konkrét – többek között egy harmonizált finanszírozási modellre vonatkozó – javaslatok állnak rendelkezésre.

4.6 A versenytorzulások elkerülése érdekében folytatni kell a nemzeti társfinanszírozást, és a termelői társfinanszírozás vonatkozásában szilárd, harmonizált keretre van szükség. A tagállamokban az egységes elvek alapján történő költségmegosztás esetén mind a költségeket, mind a felelősséget, mind pedig ezek egymáshoz való viszonyát meg kell határozni. Ehhez jön még

az érintett szereplők konzultációk vagy közös határozatok útján történő bevonásának, valamint a források megelőzésre és védekezésre való felhasználásának kérdése. A termelőknek – ahogy eddig – szükségszerűen viselniük kell a járványmegelőzés és a járványok elleni védelem különböző költségeit. Ezért be kell vonni őket az állat-egészségügyi tanácsadó bizottság finanszírozási terveinek kérdéseibe.

4.7 A „jogon kívüli eszközök” javasolt bevezetése tartalmazza többek között a járványmegelőzési intézkedésekre való felszólítást, a kollektív felelősségmegosztás típusait, valamint azokat a biztosítási mechanizmusokat, amelyek elvileg már önmagukban ösztönzik a jobb kockázat-irányítást és a gazdasági következmények korlátozását. Az EGSZB úgy látja, hogy erről még el kell gondolkodni, azonban eltekint attól, hogy megjegyzéseket fűzzen a javaslatához, mivel túl kevés információval rendelkezik.

4.8 A regionalizálás lehetősége fontos szerepet játszik a járványok elleni védekezésben – még akkor is, ha a működő belső piac szintén egyértelmű előírás az állategészségügy területén. Következésképpen fenn kell állnia annak a lehetőségnek, hogy egy vagy több tagállam megszüntet egy járványt, és ennek megfelelően különleges státuszt kap; ilyenkor harmonizált kritériumokat, valamint az OIE-kódexszel összehangban lévő vizsgálati és/vagy karanténkövetelményeket kell az övezetekre és szegmensekre osztás alapjául venni. Feltételül kell szabni azonban, hogy a korlátozások tudományos szempontból megalapozottak, és megfelelően arányosak az adott betegségkockázattal.

4.9 Az exporttal összefüggő akut válságokat eddig az adott tagállam és a harmadik ország egymás között oldotta meg. Az ilyen esetekben gyors és hatékony megoldásokat kell találni, ezért továbbra is fenn kell állnia az egyéni tárgyalásos megoldás lehetőségének. Az európai bizottsági küldöttségek, a tagállami képviselők és különböző szervezetek részvételével helyi szinten működő „piacra jutást segítő uniós munkacsoportok” az európai bizottsági javaslat értelmében hozzájárulhatnak az EU szerepének megerősítéséhez az exportfeltételekről szóló tárgyalások során. Még ha az Európai Bizottság – többek között a javasolt exportstratégia keretében – hozzá is járulhat az EU szakpolitikájának jobb megértéséhez annak érdekében, hogy a gyakorlatban kevesebb legyen a vitás eset, a részletes cselekvési tervből akkor is ki kellene derülnie annak, hogy az Európai Bizottság a tagállamok szaktudására és forrásaira fog támaszkodni.

Megelőzés, megfigyelés és felkészültség

4.10 Minden tapasztalat azt mutatja, hogy a járványok elleni védekezésben és az állatvédelemben az egyik legfontosabb tényező az irányítás, és a jövőbeli kezdeményezések során követelményeket kell támasztani a képzéssel és tanácsadással szemben. A biológiai védelem egyes mezőgazdasági üzemekre vonatkozó alapvető szabályait – köztük az új termelési létesítmények követelményeit – jogi formába kellene önteni, és az előírásokból egyértelműen ki kell derülnie, hogy járvány kitorése esetén a megtérítések kifizetése tekintetében milyen következmények várhatók. Ugyanakkor kiegészítő kritériumokat és specifikus szabályokat kell alkalmazni a különböző termelési típusokra vonatkozó iránymutatások és egy hatóságok és termelők által kidolgozott tájékoztatókampány alapján. Az állatokat kedvtelésből tartókat is célirányosabban kell megszólítani, hogy megértsék a védekezési intézkedések szükségességét. Továbbá nyilvántartásba kell venni őket, és rájuk is ki kell terjeszteni az állatszállításra és az állományokhoz való hozzáférésre vonatkozó követelményeket.

4.11 Az unión belüli hatékony állatorvosi határellenőrzés létrehozásával összefüggésben általánosan értékelni kell a járvány behurcolásának konkrét kockázatát, annak következményeivel együtt. Célszerű lenne továbbá jobb összhangról gondoskodni az állat-egészségügyi és vámhatóságok között, és a határellenőrzési rendszert olyan módon rugalmasabbá tenni, hogy jobban igazodjon a veszélyszinthez, így gyorsabban alkalmazkodni tudjon az új kockázatokhoz.

4.12 Az állatbetegségek elleni védekezés keretében – többek között a nyilvánosság elfogadó hozzáállásának érdekében – oltásokat kell alkalmazni, ha ezzel meg lehet előzni vagy korlátozni lehet az egészséges állatok levágását. Az oltásról szóló határozatot azonban – ahogy az Európai Bizottság is megállapítja – az adott helyzet figyelembevételével és olyan elismert elvek és tényezők alapján kell meghozni, mint az oltóanyaghoz való

hozzáférés, az oltóanyag hatásossága, hiteles vizsgálatok, nemzetközi irányelvek, esetleges kereskedelmi akadályok, költséghatékonyság, valamint az oltóanyag használatával összefüggő esetleges kockázatok. Ezzel kapcsolatban igény van továbbá előremutató kutatásra és fejlesztésre.

Tudomány stb.

4.13 A tudomány, az innováció és a kutatás meghatározó jelentőségű a stratégiai célok elérése tekintetében. Feltétel, hogy a kutatási eredményeket fel lehessen használni a termelés, tanácsadás és ellenőrzés során, ezért a stratégiát fokozottan a tudásátadás lehetőségeihez kell igazítani. Ugyanez vonatkozik az Európai Bizottság által felvetett kutatási cselekvési tervre is.

Kelt Brüsszelben, 2008. január 16-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról

COM(2007) 263 final – 2007/0098 (COD)

(2008/C 151/06)

2007. július 16-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 71. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció 2007. december 18-án elfogadta véleményét. (Előadó: Rafael BARBADILLO LÓPEZ.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. január 16–17-én tartott 441. plenáris ülésén (a január 16-i ülésnapon) egyhangúlag elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözlöi az Európai Bizottság azon döntését, hogy a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeket rendeleti úton szabályozza, ami lehetővé teszi, hogy a rendelet nemzeti jogrendbe való átültetése során kiküszöböljék az eltéréseket. E rendelet elfogadásának előfeltétele a 96/26/EK irányelv hatályon kívül helyezése.

1.2 Az EGSZB kedvezően fogadja ezt a javaslatot, mivel összehangolja a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlására, illetve a piacra való bejutásukra vonatkozó szabályokat, ezáltal pedig – az érthetőbb, egyszerűbb és könnyebben ellenőrizhető szabályozásnak köszönhetően, amely megteremti az ágazatban a tisztességes verseny feltételeit – hozzájárul a lisszaboni stratégia céljainak megvalósításához.

1.3 Ez az új rendelet, amely a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó szabályokat az elektronikus nyilvántartások bevezetésével korszerűsíti, „Az adminisztratív terhek csökkentésének cselekvési programja az Európai Unióban” című program keretében illeszkedik.

1.4 A rendelet bevezeti a „szállításszervező” fogalmát, amely alatt a vállalkozást ténylegesen és állandó jelleggel irányító, magasabb képzettségi szinttel rendelkező személy értendő, akit a vállalkozáshoz szorosabb kapcsolatok fűznek. Az EGSZB azt szeretné, ha a „tanúsítványokkal való üzletelés” befejeződne olyan vállalkozások esetében, ahol a felelős természetes személy, és nem rendelkezik tanúsítvánnyal.